

Rusforløb kritiseres for grisekød i underbukserne og sexfiksering

JACOB FUGLSANG,
UDDANNELSESREDAKTØR

SIDEN SIDST. »Jonas og Marie: Fuck, hvor er I seje, at I står frem – tak for det«. Sådan skriver Nina Agerskov, som er studerende på Statskundskab på Københavns Universitet på Universitetsavisens hjemmeside. Støtten kommer, efter at Jonas Lykke Larsen og Marie Hyllested Meyle har fortalt Universitetsavisen om deres oplevelser på rusforløbet i 2012. Ifølge beskrivelsen skulle pigerne blandt andet kære den lækreste tutor, mens

nogle mænd skulle tage kød fra et grisehoved i underbukserne. Beskrivelsen af et forløb med druk og sexfiksering har ført til en heftig debat på Facebook og Universitetsavisen, hvor de studerende ud over støtten kritiseres skarpt for at ødelægge traditionen for tavshed om rusforløbet.

Jacob Fuglsang

Arkivfoto: Joachim Adrian

Journalister uden studentereksamen

OPTAG. Danmarks Medie- og Journalisthøjskole (DMJX), der blandt andet uddanner journalister og fotografer, har ikke fået lov til at indføre et krav om, at kommende studerende skal have en bestået studentereksamen for at komme til optagelsesprøve på skolen. DMJX havde ellers søgt Uddannelses- og Forskningsministeriet om lov til at indføre kravet, men ministeriet har afslået, fordi det vurderer, at den nuværende optagelsesprøve fungerer godt. I dag har 95 procent af skolens studerende en gymnasial uddannelse bag sig, skriver skolens blad, Illustreret Bunker. marie.hjortdal@pol.dk

Fivu bliver til ufm.dk

NAVNEFORANDRING. Forkortelsen Fivu var for mundret til at være sand. Uddannelsesministeriet har skiftet sit lange navn og hedder nu officielt Uddannelses- og Forskningsministeriet, som i hjemmesiden bliver til ufm.dk. Hjemmesiden rummer indhold fra ministeriet, Styrelsen for Forskning og Innovation og Styrelsen for Videregående Uddannelser.

Uddannelsesverdenen er fuld af mærkelige forkortelser og navne. På denne plads tager vi enkelte under kærlig behandling. Send forslag til jacob.fuglsang@pol.dk

“ Det er virkelig god træning

På professionshøjskolerne er undervisningen proppet med praktiske øvelser og kontakt med virkeligheden. Det kan universiteterne lære af, siger dekan.

UNDERVISNING

I klasselokalet på professionshøjskolen UC Sjælland i Trekroner ligger den 65-årige patient Sonja Petersen i en hospitalsseng. Hun er lige blevet opereret for en cyste og er i kritisk tilstand; ved hendes seng står to sygeplejestuderende, der skal vurdere, hvilken behandling hun skal have.

Apparaterne, der overvåger hendes hjerterytelse, bipper. Sonja Petersen vrænger et »åå-åhh« ud i lokalet. Hun har ondt. Biplidene bliver hurtigere. Pulsene stiger. Sygeplejestuderende Mitzi Viola Jepsen begynder at undersøge hende. Sammen med sin medstuderende, Andreas Kjær, lægger hun patienten om på siden.

»Jeg måler lige dine værdier, Sonja«, siger Mitzi Viola Jepsen og begynder at tage hendes blodtryk. De to studerende arbejder koncentreret omkring den nyoprederede patient. Mitzi Viola Jepsen ringer til en læge for at få ham til at komme og tilse patienten.

I virkeligheden er situationen ikke kritisk. Sonja Petersen er en avanceret dukke, der kan agere som et menneske. Den svarer sygeplejerskerne, når de taler til den, og den udbrøder klagende lyde. De to studerende øver sig i at handle korrekt i kritiske situationer, og foran dem sidder klassens øvrige studerende og følger træningen sammen med to undervisere.

Dukken Sonja Petersen kaster op af sine smerter. Pulsene er fortsat på vej i vejret. Til sidst kommer lægen, som i virkeligheden er en af underviserne, og konstaterer, at Sonja Petersen skal tilbage på operationsgangen. Scenariet slutter.

»Var der noget, de kunne have gjort anderledes?«, spørger underviserne, og de studerende begynder at diskutere, om det, Mitzi Viola Jepsen og Andreas Kjær gjorde, var rigtigt. Sådan foregår meget af undervisningen på sygeplejerskeuddannelsen og de øvrige uddannelser på professionshøjskolerne. Teori og praktiske øvelser afløser hele tiden hinanden, og de studerende oplever, hvordan det egentlig

INGEN PANIK. På UC Sjælland lærer sygeplejerskestuderende om pleje af akut kritisk syge patienter ved at øve sig med en computerstyret dukke. Mitzi Viola Jepsen og Andreas Kjær øver sig i, hvad de skal gøre, mens resten af klassen og underviserne ser på. Foto: Jan Sommer

er at arbejde med det fag, de er ved at undanne sig inden for.

For Mitzi Viola Jepsen var de 10 minutter med Sonja Petersen intense, og hendes kinder er blevet røde.

»Jeg er meget varm inden under denne her kittel nu. Det er virkelig god træning. Det giver en fornemmelse af, hvordan man reagerer i en kritisk situation. Jeg synes egentlig, jeg havde et rimelig køligt overblik«, siger hun.

I situationen med dukken skal de studerende bruge al deres viden samtidig, fortæller Andreas Kjær.

»Man får sin viden i spil på en anden måde, end hvis man bare sidder i et klasselokale og snakker teori. Hvis man har

nogle huller, kommer de virkelig frem her«, siger han.

Mens universiteterne for tiden diskuterer ivrigt, om undervisningen kan blive mindre tør og teoretisk og mere levende og virkelighedsnær, kan professionshøjskolerne måske inspirere de akademiske uddannelser med deres undervisningsformer. Det siger Camilla Wang, der er dekan på professionshøjskolen Metropol i København.

Mere praktisk erfaring

»Vores uddannelser har et skarpt erhvervsigt, som man kan arbejde efter i uddannelsen. Det har skærpet vores blik for, hvad der skal til, for at de tilegner sig de kompetencer, der skal bruges i deres erhverv. Vi overvejer hele tiden, hvad det er for en undervisning, der virker, hvis de studerende skal have de kompetencer, og det har været anledning til at have meget mere varierende undervisningsformer. Det tror jeg, universiteterne kunne lære meget af«, siger Camilla Wang.

Når man læser til lærer, pædagog, sygeplejerske eller noget andet på professionshøjskolerne, tager man en uddannelse, der fører frem til et bestemt erhverv. Det giver uddannelserne mulighed for masser af samarbejde med de studerendes kommende arbejdsgivere i løbet af uddannelsen og at præsentere de studerende for den virkelighed, de

kommer til at være i på arbejdsmarkedet. På Metropols socialrådgiveruddannelse sker det for eksempel, når de studerende skal lære at have samtaler med udsatte voksne borgere. Her beskriver de studerende først fiktive casepersoner, og derefter hyres der professionelle skuespillere til at spille rollen som den udsatte borger,

kommer til at være i på arbejdsmarkedet. På Metropols socialrådgiveruddannelse sker det for eksempel, når de studerende skal lære at have samtaler med udsatte voksne borgere. Her beskriver de studerende først fiktive casepersoner, og derefter hyres der professionelle skuespillere til at spille rollen som den udsatte borger,

kommer til at være i på arbejdsmarkedet. På Metropols socialrådgiveruddannelse sker det for eksempel, når de studerende skal lære at have samtaler med udsatte voksne borgere. Her beskriver de studerende først fiktive casepersoner, og derefter hyres der professionelle skuespillere til at spille rollen som den udsatte borger,

kommer til at være i på arbejdsmarkedet. På Metropols socialrådgiveruddannelse sker det for eksempel, når de studerende skal lære at have samtaler med udsatte voksne borgere. Her beskriver de studerende først fiktive casepersoner, og derefter hyres der professionelle skuespillere til at spille rollen som den udsatte borger,

kommer til at være i på arbejdsmarkedet. På Metropols socialrådgiveruddannelse sker det for eksempel, når de studerende skal lære at have samtaler med udsatte voksne borgere. Her beskriver de studerende først fiktive casepersoner, og derefter hyres der professionelle skuespillere til at spille rollen som den udsatte borger,

kommer til at være i på arbejdsmarkedet. På Metropols socialrådgiveruddannelse sker det for eksempel, når de studerende skal lære at have samtaler med udsatte voksne borgere. Her beskriver de studerende først fiktive casepersoner, og derefter hyres der professionelle skuespillere til at spille rollen som den udsatte borger,

kommer til at være i på arbejdsmarkedet. På Metropols socialrådgiveruddannelse sker det for eksempel, når de studerende skal lære at have samtaler med udsatte voksne borgere. Her beskriver de studerende først fiktive casepersoner, og derefter hyres der professionelle skuespillere til at spille rollen som den udsatte borger,

kommer til at være i på arbejdsmarkedet. På Metropols socialrådgiveruddannelse sker det for eksempel, når de studerende skal lære at have samtaler med udsatte voksne borgere. Her beskriver de studerende først fiktive casepersoner, og derefter hyres der professionelle skuespillere til at spille rollen som den udsatte borger,

kommer til at være i på arbejdsmarkedet. På Metropols socialrådgiveruddannelse sker det for eksempel, når de studerende skal lære at have samtaler med udsatte voksne borgere. Her beskriver de studerende først fiktive casepersoner, og derefter hyres der professionelle skuespillere til at spille rollen som den udsatte borger,

Rektor: Vi kan lære af de andre

Universiteterne bør lade sig inspirere af undervisningen på professionshøjskoler, siger RUC-rector.

MARIE HJORTDAL

Universiteterne skal forny deres undervisning og gå bort fra den klassiske forelæsning, sagde RUC's rektor, Hanne Leth Andersen, for nylig i et interview i Politiken. Når det handler om at udvikle nye undervisningsformer, bør universiteterne skele kraftigt til professionshøjskolerne, siger hun.

»Ja, vi kan lære meget af deres måde at undervise på«, siger Hanne Leth Andersen.

Mange steder på universiteterne arbejdes der allerede med konkrete cases, praktiske øvelser, og de studerende har praktikperioder i løbet af uddannelsen. Men der kan gøres mere endnu, mener RUC-rectoren.

»Vi kan helt klart lade os inspirere, og der er steder, hvor vi slet ikke har tænkt på, om man kan gøre tingene på en anden måde. Vi skal hele tiden spørge os selv, om den undervisnings- eller eksamensform, vi bruger, er den bedste. Eller bruger vi den kun, fordi vi har arvet den? Nogle er mere konservative end andre og holder fast i den måde, vi har gjort det på altid«, siger Hanne Leth Andersen, der dog understreger, at der generelt er for stor forskel på uddannelserne på universiteter og professionshøjskoler til, at de kan kopiere hinandens undervisningsmetoder direkte.

Hvad forhindrer, at universiteterne undervisning bliver mere praktisk og anvendelsesorienteret?

»Det er et stort arbejde at tænke sin undervisning på en helt anden måde, og lige nu er der et strukturelt problem på universiteterne, der er en barriere. I dag er det primært eller udelukkende forskning, der udløser penge, og hvis forskning er det eneste, der tæller, når en lektor søger job som professor, mangler der incitament til at udvikle ny undervisning.

Kreativitetskommission vil fremme det skæve i uddannelser

Uddannelsessystemet har for mange spændetrojer og for lidt kreativitet. Det vil ny kommission ændre.

CHARLOTTE HOLM PEDERSEN

Hele uddannelsessystemet bør skifte fokus fra stramme mål til nytænkende og kreativ undervisning, hvor der er plads til at bryde ud af fastgroede vaner. Sådan lyder meldingen fra en ny kommission, der i går afleverede et manifest med en række anbefalinger om, hvordan det kan ske, til kulturmini-

ster Marianne Jelved (R) og undervisningsminister Christine Antorini (S).

»Mange undervisere i uddannelsessystemet føler, at det er svært at indarbejde kreativitet, fordi der er nogle meget faste rammer, mål og eksaminer, som står i vejen for, hvordan man kan arbejde kreativt«, siger ungdomsforsker Niels Ulrik Sørensen, der er initiativtager og medlem af kommissionen, der består af uddannelses-, kultur- og erhvervsaktører.

De i alt ti medlemmer kunne hente inspiration fra en konference, holdt i går af Aalborg Universitets Center for Ungdomsforskning (CeFU). Her var 200 deltagere fra forskellige uddannelser, virksomheder og foreninger mødt op for i samarbejde at give deres bud på, hvordan man kan nytænke undervisning.

»Hvis vi for alvor skal blive produktive, er vi nødt til at afprøve andre måder at gøre skole på Niels Ulrik Sørensen

tetsfokus. Vi vil se mere på, hvor vi er på vej hen, hvad vi vil med uddannelsessystemet, hvilke typer læringsprocesser der skal være, og hvilken viden skal der kom-

me ud af det«, siger centerlederen.

Noemi Katznelson mener, at kreativitet til en vis grad allerede er en drivkraft i mange uddannelser, for eksempel på efterskoler, men »det kunne blive meget bedre«. Som eksempel fortæller hun om en folkeskoleklasse, der i en matematiktime fik til opgave at opklare et fiktivt mord ved at lave forskellige beregninger og undersøgelser.

Kreativitet medfører produktivitet Tidligere i år satte produktivetskommissionen fokus på, hvordan man sikrer effektivitet og hurtig vej igennem uddannelsessystemet. Ifølge Niels Ulrik Sørensen er tendensen med at måle og veje alting i forhold til tallene på bundlinjen dog problematisk.

»Under en for stram målstyring og stramme rammer mister både læreren og de studerende evnen eller muligheden for at være kreative. Danmark skal leve af at være nyskabende og nytænkende, og spørgsmålet er, om det ikke kræver, at vi i højere grad sætter fokus på kreative læreprocesser, siger kommissionsmedlemmet. Samtidig understreger han, at opfindsom undervisning også kan bane vejen for mere produktivitet, der er nemlig ikke tale om en modpol til produktivetskommissionens anbefalinger, men derimod en ny indgangsvinkel:

»I dag bliver der for eksempel talt meget om drenge, der ikke får en ungdomsuddannelse. Det, vi gør i øjeblikket, er at pådutte dem mere af det samme, mere stillesiddende undervisning og mere tra-

ditionel læring. Hvis vi for alvor skal blive produktive, er vi nødt til at afprøve andre måder at gøre skole på. Det er der, kreativitet kommer ind som en krog, hvor vi i virkeligheden kan opnå nogle af de mål, som vi til gengæld har stillet. De processer, der allerede er sat i gang, er ikke dårlige, men de bringer os ikke derhen, hvor de politiske ambitioner er. Måske kan det at arbejde med kreativitet skabe nye forudsætninger for at nå derhen.

Umiddelbart lyder det en smule ressourcerekrævende?

»Jeg mener, at det kræver omstilling og en ny tilgang. Det kræver, at man tænker nyt og giver tilliden tilbage til lærerne, og det tror jeg ikke behøver at kræve ekstra ressourcer.

charlotte.holm@pol.dk